

The Relationship between Spiritual Health and Loneliness among the Elderly in Karaj- 2016

Nahid Kavoosian¹, Kazem Hosseinzadeh^{2*}, Hadigheh Kazemi Jaliseh³, Asghar Karboro⁴

1- Department of Geriatric Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran.

2- Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran.

3- Department of Midwifery, Faculty of Nursing and Midwifery, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran.

4- Department of Operating Room, Faculty of ParaMedicine, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran.

*Correspondence should be addressed to Mr. Kazem Hosseinzadeh; Email: khz@qums.ac.ir

Article Info

Received: Des 18, 2017

Received in revised form:

Feb 14, 2018

Accepted: Mar 4, 2018

Available Online: Mar 21, 2018

Keywords:

Health

Loneliness

Old age

Spiritual health

Abstract

Background and Objective: Loneliness, which is a common problem among the elderly, severely affects their health. Spiritual health plays an important role in the degree and quality of loneliness among the seniors. This study was conducted to explore the relationship between spiritual health and loneliness among the elderly people in Karaj in 2016.

Method: This cross-sectional study adopted a descriptive-analytical design. Through simple sampling method, 275 people who attended seniors' care center in Karaj took part in the study. Standard questionnaires were used to assess the participants' spiritual health and loneliness. All the collected data were codified. Measures of central tendency and dispersion and Pearson correlation were used for data analysis. All ethical issues were observed and the researchers declared no conflict of interests.

Results: In total, 71% (n=196) of respondents were male, most of them (93%=256 participants) were married, 56% (n=154) were retired and 82% (226 respondents) had educational levels lower than Diploma. The mean and standard deviation of the participants' spiritual health and loneliness respectively were 99.39 ± 9.56 and 3.47 ± 11.29 . Furthermore, a significant, reverse relationship was detected between spiritual health and loneliness. That is, the elderly who enjoyed higher levels of spiritual health experienced lower degrees of loneliness ($r=0.33$, $R^2=10.89$, $p=0.001$).

Conclusion: The obtained results indicate that designing plans to promote spiritual health among the elderly can play a crucial role in reducing their loneliness. It is recommended that researchers conduct further studies on the elderly's spiritual health.

Please cite this article as: Kavoosian N, Hosseinzadeh K, Kazemi Jaliseh H, Karboro A. The Relationship between Spiritual Health and Loneliness among the Elderly in Karaj- 2016. J Res Relig Health. 2018; 4(2): 7- 15.

Summary

Background and Objective: According to the definition of the World Health Organization (WHO), old people are over 60 years of age (1). Indeed, aging is a natural process in humans' lives. The passage of time, physical diseases, mental problems, and environmental conditions affect this process (1, 2). Nowadays, higher life expectancy and reduced fertility have led to a rise in the population of the elderly in comparison with the whole population. This increasing trend is still in place. According to experts' estimates,

in near future, one out of every five people will be a senior. Based on statistics, the population of Iran is moving from young age toward old age. It is estimated that, by 2020, around 10 million and, by 2050, around 26 million people will have reached 60 years of age (3, 4).

One of the major elements of health is spiritual health. WHO believes that spiritual health is the fourth principle of health. Although the concept of spiritual health has been proposed five decades ago, the dimensions of this important construct are still unidentified (1, 2). Spirituality is a powerful source in individuals' life and makes it possible for them to cope

- The Relationship between Spiritual Health and...

with the demands and changes of old age. The dominance of spirituality in the physical dimension of humans' lives plays a significant role in their family relations, health and disease, health improvement, and reduction of sadness. Spirituality decreases the stress that is caused by loneliness and incapability and enhances life quality, longevity, reduced anxiety and depression, and lower rates of suicide (5-7). Numerous studies have demonstrated the significant role of religion in promoting all dimensions of health, especially spiritual health (5-8).

Method: This cross-sectional study adopted a descriptive-analytical design. Through simple sampling method, 275 people who attended seniors' care center in Karaj took part in the study. Standard questionnaires were used to assess the participants' spiritual health and loneliness. All the collected data were codified. Measures of central tendency and dispersion and Pearson correlation were used for data analysis. All ethical issues were observed and the researchers declared no conflict of interests.

Results: In total, 71% (n=196) of respondents were male, most of them (93%=256 participants) were married, 56% (n=154) were retired and 82% (226 respondents) had educational levels lower than Diploma. The mean and standard deviation of the participants' spiritual health and loneliness respectively were 99.39 ± 9.56 and 3.47 ± 11.29 . Furthermore, a significant, reverse relationship was detected between spiritual health and loneliness. That is, the elderly who enjoyed higher levels of spiritual health experienced lower degrees of loneliness ($r=0.33$, $R^2=10.89$, $p=0.001$).

Conclusion: The results of this study indicate that the research sample enjoyed a moderate level of spiritual health. Furthermore, some demographic features like gender, marital status, academic degree, and employment status could affect the elderly's spiritual health and loneliness. In addition, a lower degree of loneliness was felt by seniors who self-reported higher amount of spiritual health.

Overall, according to the obtained results, spiritual health is crucial for reducing isolation and loneliness among the elderly. Designing plans to maintain and promote spiritual health among seniors can play a crucial role in reducing their loneliness.

Kavoosian, et al./ J Res Relig Health 2018; 4(2): 7- 15

4. Taghiabadi M, Kavosi A, Mirhafez SR, Keshvari M, Mehrabi T. The association between death anxiety with spiritual experiences and life satisfaction in elderly people. *Electronic physician*. 2017;9(3):3980.
5. Chen YH, Lin LC, Chuang LL, Chen ML. The Relationship of Physiopsychosocial Factors and Spiritual Well-Being in Elderly Residents: Implications for Evidence-Based Practice. *Worldviews on Evidence-Based Nursing*. 2017.
6. Chafjiri RT, Navabi N, Shamsalinia A, Ghaffari F. The relationship between the spiritual attitude of the family caregivers of older patients with stroke and their burden. *Clinical Interventions in Aging*. 2017;12:453.
7. Moeini M, Sharifi S, Kajbaf MB. Effect of Islam-based religious program on spiritual wellbeing in elderly with hypertension. *Iranian journal of nursing and midwifery research*. 2016;21(6):566.
8. Wu L-F, Yang S-H, Koo M. Psychometric properties of the Chinese version of Spiritual Index of Well-Being in elderly Taiwanese. *BMC geriatrics*. 2017;17(1):3.

References

1. Hosseinzadeh K. Principles of Community Health Nursing Internship. Qazvin (Iran): Minoodar Publications; 2016. (Full Text in Persian)
2. Hosseinzadeh K. Community health Nursing. Qazvin (Iran): Minoodar Publications; 2016. (Full Text in Persian)
3. Abazari P, Jafari TA, Sabzghabaee AM. How much elderly people of Isfahan are adherent to their drug therapy regimens? *Journal of education and health promotion*. 2017;6.

العلاقة بين الصحة المعنوية والشعور بالوحدة لدى كبار السن في مدينة كرج عام ٢٠١٦

ناهید کاووسیان^١، کاظم حسینزاده^{٢*}، حدیقة کاظمی جلیسه^٣، اصغر کاربرو^٤

- ١- قسم تغذیه و میکروبیولوژی، دانشگاه قزوین علوم پزشکی، قزوین، ایران.
 - ٢- قسم تغذیه و میکروبیولوژی، دانشگاه قزوین علوم پزشکی، قزوین، ایران.
 - ٣- قسم اخلاقی، دانشگاه قزوین علوم پزشکی، قزوین، ایران.
 - ٤- قسم اخلاقی، دانشگاه قزوین علوم پزشکی، قزوین، ایران.
- *المراسلات موجهة إلى السيد کاظم حسینزاده؛ البريد الإلكتروني: khz@qums.ac.ir

الملخص

معلومات المادة

خلفية البحث وأهدافه: الشعور بالوحدة هو واحدة من المشاكل الأكثر شيوعاً في فترة الشيخوخة، مما يؤثر بشكل كبير على صحة كبار السن. تلعب الصحة المعنوية دوراً هاماً في كمية الشعور بالوحدة ونوعيتها لدى هؤلاء الأفراد. أجريت الدراسة الحالية لتحديد العلاقة بين الصحة المعنوية والشعور بالوحدة لدى المسنين الذين يعيشون في مدينة كرج خلال عام ٢٠١٦.

منهجية البحث: هذه الدراسة من نوع دراسة وصفية تحليلية مستعرضة. تم إدخال ٢٧٥ من كبار السن في الدراسة باستخدام عينات سهلة، من سكان مدينة كرج الذين تم احالتهم وبالتالي، علاجهم في مؤسسة البرز للرعاية الصحية. واستخدم الاستبيان المعياري لتقدير مستوى الصحة المعنوية ومستوى الشعور بالوحدة. تم تمييز جميع البيانات بعد جمعها، ومن أجل تحليلها، تم استخدام مقارنة بين المتغيرات، وتحديد المؤشرات المركبة والمتشتتة، وكذلك معامل ارتباط بيرسون. تمت مراعاة جميع الموارد الأخلاقية في هذا البحث، واضافة الى هذا، فإن مؤلفي المقالة لم يشاروا الى تضارب المصالح.

الكتشوفات: أظهرت الكتشوفات أنه كانت معظم الوحدات البحثية من الرجال (٧١٪ = ١٩٦). وكان معظمهم متزوجين (٩٣٪ = ٢٥٦)، متقادعين (٥٦٪ = ١٥٤)، ومن الناحية الدراسية، لديهم شهادة التعليم الثانوي (٨٢٪ = ٢٢٦). كان المتوسط والانحراف المعياري للصحة المعنوية ومستوى الشعور بالوحدة في الوحدات البحثية 99.39 ± 9.65 و 35.47 ± 11.29 على التوالي. كما كانت هناك علاقة عكسية ذات دلالة احصائية في الوحدات البحثية بين الشعور بالوحدة والصحة المعنوية؛ حيث كان الشعور بالوحدة أقل في كبار السن الذين يتمتعون بصحمة معنوية أعلى من غيرهم ($R^2 = 0.01$ ، $p = 0.001$).

النتيجة: أظهرت النتائج أن القيام بالبرمجة لتصعيد مستوى الصحة المعنوية للمسنين يمكن أن يلعب دوراً هاماً في الحد من شعورهم بالوحدة. كما يوصى الباحثون بإجراء المزيد من الدراسات حول الصحة المعنوية عند المسنين.

الألفاظ الرئيسية:

- الشعور بالوحدة
- الشيخوخة
- الصحة
- الصحة المعنوية

الوصول: ٢٩ ربيع الاول ١٤٣٩

وصول النص النهائي: ٢٧ جمادى الاولى

١٤٣٩

القبول: ١٥ جمادى الثاني ١٤٣٩

النشر الإلكتروني: ٤ رجب ١٤٣٩

يتم استناد المقالة على الترتيب التالي:
 Kavoosian N, Hosseinzadeh K, Kazemi Jaliseh H, Karboro A. The Relationship between Spiritual Health and Loneliness among the Elderly in Karaj- 2016. J Res Relig Health. 2018; 4(2): 7- 15.

ارتباط بین سلامت معنوی و احساس تنها‌یی در سالمندان شهر کرج طی سال ۱۳۹۵

ناهید کاووسیان^۱، کاظم حسین‌زاده^{۲*}، حدیقه کاظمی جلیسه^۳، اصغر کاربرو^۴

- گروه پرستاری سالمندی، دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.
- گروه پرستاری، دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.
- گروه مامایی، دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.
- گروه اثاق عمل، دانشکده‌ی پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.

* مکاتبات خطاب به آقای کاظم حسین‌زاده؛ رایانمه: khz@qums.ac.ir

چکیده

سابقه و هدف: احساس تنها‌یی از مشکلات شایع دوران سالمندی است که بهشت بر سلامت سالمندان تأثیر می‌گذارد. سلامت معنوی نقش مهمی در میزان و کیفیت احساس تنها‌یی در این افراد دارد. مطالعه‌ی حاضر با هدف تعیین ارتباط بین سلامت معنوی و احساس تنها‌یی در سالمندان مقیم شهر کرج طی سال ۱۳۹۵ صورت گرفته است.

روش کار: این پژوهش مطالعه‌یی مقطعی از نوع توصیفی - تحلیلی است. ۲۷۵ نفر از سالمندان مقیم شهر کرج که به‌طور سرپایی به مؤسسه‌ی خدمات درمانی البرز کرج مراجعه کرده بودند، به‌روش نمونه‌گیری آسان وارد مطالعه شدند. برای بررسی سطح سلامت معنوی و نیز میزان احساس تنها‌یی افراد نمونه از پرسشنامه‌ی استاندارد استفاده شد. همه‌ی داده‌ها پس از جمع‌آوری، کدبندی و برای تحلیل آنها از مقایسه‌ی میانگین‌ها، تعیین شاخص‌های مرکزی و پراکندگی و همچنین ضربی همبستگی پرسون استفاده شد. در این پژوهش همه‌ی موارد اخلاقی رعایت شده است. علاوه‌براین، نویسنده‌اند مقاله هیچ‌گونه تضاد منافعی گزارش نکرده‌اند.

یافته‌ها: بیشتر واحدهای پژوهشی (۷۱ درصد = ۱۹۶ نفر) را مردان تشکیل دادند. بیشتر آنان متاهل (۹۳ درصد = ۲۵۶ نفر)، بازنیسته (۵۶ درصد = ۱۵۴ نفر) و از نظر تحصیلات زیردیپلم (۸۲ درصد = ۲۲۶ نفر) بودند. میانگین و انحراف‌معیار سلامت معنوی و سطح احساس واحدهای پژوهشی به ترتیب $35/47 \pm 11/29$ و $99/39 \pm 9/65$ بود. علاوه‌براین، بین احساس تنها‌یی و سلامت معنوی واحدهای پژوهشی رابطه‌ی معکوس و معنی‌داری وجود داشت. بدین صورت که میزان احساس تنها‌یی در سالمندانی که سطح سلامت معنوی بالاتری داشتند، کمتر بود ($R^2 = 0.89$) و $(p = 0.001)$.

نتیجه‌گیری: نتایج به‌دست‌آمده نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی برای ارتقای سلامت معنوی سالمندان می‌تواند نقش مهمی در کاهش احساس تنها‌یی آنان داشته باشد.

اطلاعات مقاله

دریافت: ۹۶ آذر ۲۷

دریافت متن نهایی: ۹۶ بهمن ۲۵

پذیرش: ۹۶ اسفند ۱۳

نشر الکترونیکی: ۹۷ فروردین ۱

وازگان کلیدی:

احساس تنها‌یی

سالمندی

سلامت

سلامت معنوی

پژوهشگران انجام مطالعات بیشتر در زمینه سلامت معنوی سالمندان را توصیه می‌کنند.

استناد مقاله به این صورت است:

Kavoosian N, Hosseinzadeh K, Kazemi Jaliseh H, Karboro A. The Relationship between Spiritual Health and Loneliness among the Elderly in Karaj- 2016. J Res Relig Health. 2018; 4(2): 7- 15.

مقدمه

سالمندان محسوب می‌شود. احساس تنهايی در میزان سلامت جسمانی و روانی و رضایت از زندگی سالمندان تأثیر دارد، به طوری که بسیاری از سالمندان دوران پیری را دوره‌ی تنهايی می‌پندازند و آن را تجربه‌ی ناخوشایند و ترسناک می‌دانند (۹ - ۱۲). تنهايی، احساس ناخوشایندی است که در نتيجه‌ی کاستی در روابط اجتماعی فرد به صورت کمی و کیفی و دسترسی نداشتن به روابط نزدیک و مطلوب با دیگران به وجود می‌آید (۱۱ و ۱۲).

پژوهش‌های اخیر که درباره‌ی سالمندان ایران انجام شده است، نشان می‌دهد که احساس تنهايی عامل خطر مهم و جدی در افزایش مرگ و میر سالمندان است (۸ - ۱۲). با افزایش سن و آغاز سالمندی افراد به تدریج برخی از کارکردهای فیزیولوژیک و روانی و اجتماعی خود را از دست می‌دهند. محرومیت از فعالیتهای اجتماعی سالمندان را نسبت به افسردگی مستعد می‌کند و سبب افزایش احساس تنهايی در آنان می‌شود. شواهد نشان می‌دهد احساس تنهايی پدیده‌ی گسترده و فraigیر است و ۵۰ تا ۵۰ درصد افراد بالای ۶۵ سال آن را برحسب جنس و سن تجربه می‌کنند (۸، ۱۱ و ۱۲).

احساس تنهايی سالمندان یکی از مشکلات روانی و اجتماعی است که کمتر به آن توجه شده است. کاهش قوای جسمی، سلامتی و فوت نزدیکان آنان را در معرض خطر انزوا قرار می‌دهد و برای بسیاری از سالمندان، تنهايی در آخر عمر پدیده‌ی ناخوشایند و فرساینده است. احساس تنهايی منشأ بسیاری از حالات نامتعادل روانی سالمندان چون خودکشی، افسردگی و یأس و نامیدی است (۸ - ۱۳).

از آنجایی که اختلال در سلامت معنوی می‌تواند زمینه‌ساز بسیاری از اختلالات روانی مثل افسردگی، نامیدی و احساس تنهايی شود، توجه به معنویت و مذهب و ارتباط با خدا و در نهایت سلامت معنوی اقدامی بسیار کارآمد برای پیشگیری و درمان تعداد زیادی از اختلالات است. با توجه به اینکه کشورمان تجربه‌ی سالمندی را به تازگی آغاز کرده است، در نظر گرفتن و پرداختن به موضوعات سلامت مرتبط با سالمندان اهمیت بسزایی دارد. همچنین پیشینه‌ی دینی و مذهبی ایرانیان نشان‌دهنده‌ی اهمیت بالای مقوله‌ی سلامت معنوی در زندگی آنان است. از این‌رو، این مطالعه با هدف

سالمندی بنا به تعریف سازمان بهداشت جهانی، عبور از مرز ۶۰ سالگی است (۱). در واقع سالمندی بخشی از روند طبیعی زندگی انسان محسوب می‌شود و گذشت زمان، بیماری‌های جسمی، مشکلات روحی و شرایط محیطی عواملی است که در این روند مؤثر است (۱ و ۲). امروزه افزایش امید به زندگی و کاهش سطح باروری و زاد و ولد موجب بالا رفتن شمار سالمندان نسبت به جمیعت کل شده است و این رشد فراینده‌ی افراد مسن همچنان ادامه دارد. به طوری که بر اساس پیش‌بینی کارشناسان در آینده‌ی نه چندان دور در جهان از هر پنج نفر یک نفر سالمند خواهد بود. آمارها نشان می‌دهد جمعیت کشور ما در حال گذر از مرحله‌ی جوانی و رسیدن به سالمندی و پیری است، به طوری که جمعیت بالای ۶۰ سال کشور تا سال ۲۰۲۰ به حدود ۱۰ میلیون نفر و تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۲۶ میلیون نفر خواهد رسید (۳ و ۴).

یکی از عناصر اصلی سلامتی، برخورداری از سلامت معنوی است. سلامت معنوی اصطلاحی است که سازمان بهداشت جهانی آن را رکن چهارم سلامت مطرح کرده است. هرچند از طرح موضوع سلامت معنوی بیش از پنج دهه می‌گذرد، ولی ابعاد این رکن بسیار بالهمیت، همچنان ناشناخته است (۱ و ۲). معنویت منبعی قوی در زندگی فرد برای فراهم‌کردن توانایی سازگاری با نیازها و تغییرات فردی در سالمندی است. نفوذ معنویت در ابعاد جسمانی زندگی انسان‌ها تأثیر بسزایی در ارتباط خانوادگی، سلامتی و بیماری، راههای بهبود و شفا و کاهش غم و اندوه دارد. وجود معنویت، استرس حاصل از تنهايی و ناتوانی را کم می‌کند و موجب افزایش کیفیت زندگی، طول عمر، کاهش اضطراب و افسردگی و خودکشی می‌شود (۵ - ۷). در مطالعات بسیاری، نقش مؤثر عامل مذهبی در ارتقای همه‌جانبه‌ی سلامت، بهویژه سلامت معنوی نشان داده شده است (۸ - ۵).

احساس تنهايی مجموعه‌ی پیچیده از احساس‌ها، شناخت‌ها، پریشانی‌ها و تجربه‌ی هیجان‌های منفی و نیز هسته‌ی اصلی بیشتر اختلالات عاطفی سالمندان است (۱، ۲ و ۵). احساس تنهايی سالمندان به توجهی خاص نیاز دارد و نپذیرفتن دیگران و انزوای اجتماعی از علل مهم بیماری روانی در

برای تعیین میزان احساس تنهايی واحدهای پژوهشی از ابزار پرسشنامه ۲۰ سؤالی احساس تنهايی (یو.سی.ال.ای)^۲ استفاده شد. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت با گزینههای «هرگز، بهندرت، گاهی و همیشه» بود و امتیاز آنها نیز بهترتبی ۱، ۲، ۳ و ۴ بود. اما این شیوهی نمره‌گذاری برای سؤالهای ۱، ۵، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹ و ۲۰ معکوس شد و برای گزینههای یادشده بهترتبی امتیازهای ۴، ۳، ۲ و ۱ محاسبه شد. دامنه‌ی امتیاز کلی این پرسشنامه از ۸۰ تا ۲۰۰ متفاوت است و نمره‌ی میانگین نیز ۵۰ است. نمره‌ی بالاتر از میانگین نشان‌دهنده‌ی احساس تنهايی شدیدتر است و برعکس. نخستین بار راسل و فرگوسن^۳ مقیاس احساس تنهايی را تدوین؛ و ضریب پایایی آن را ۷۴ درصد گزارش کردند (۱۶). برای تحلیل داده‌ها از شاخص‌های پراکندگی و مرکز و نیز ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است.

یافته‌ها

بیشتر واحدهای پژوهشی (۷۱ درصد = ۱۹۶ نفر) را مردان تشکیل دادند که از میان آنان نیز اغلب متأهله (۹۳ درصد = ۲۵۶ نفر) و بازنیسته (۵۶ درصد = ۱۵۴ نفر) و از نظر تحصیلات زیردیپلم (۸۲ درصد = ۲۲۶ نفر) بودند. میانگین و انحراف معیار سنی واحدهای پژوهشی 68.59 ± 5.39 بود. ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های پژوهش در جدول شماره‌ی ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. توزیع ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های پژوهش

شاخص	تعداد	درصد	فرآوانی
جنسیت			
مرد	۱۹۶	۷۱	۰/۷۱
زن	۷۸	۲۸	۰/۲۸
مجرد	۴	۱۴	۰/۰۱۴
متأهله	۲۵۶	۹۳	۰/۹۳
بیوه	۱۵	۰۵	۰/۰۵
بیکار	۱۰۵	۳۸	۰/۳۸
شاغل	۱۶	۰۵	۰/۰۵
اشغال			
بازنشسته	۱۵۴	۵۶	۰/۵۶
زیردیپلم	۲۲۶	۸۲	۰/۸۲
دیپلم	۳۰	۱۰	۰/۱۰
تحصیلات			
دانشگاهی	۱۹	۰۶	۰/۰۶

بررسی ارتباط بین سلامت معنوی و احساس تنهايی در سالمندان شهر کرج صورت گرفته است.

روش کار

این پژوهش مطالعه‌یی مقطعی از نوع توصیفی - تحلیلی است. حجم نمونه با استفاده از فرمول $n=z^2 * pq/d^2$ نفر ۲۷۵ محاسبه شد. با توجه به اینکه مرکز خدماتی درمانی البرز شهر کرج، مرکزی اصلی محسوب می‌شود که روزانه حدود ۲۰۰۰ نفر مراجعه‌کننده‌ی سالمند دارد، واحدهای پژوهشی از میان مراجعان به این مرکز و بهروش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. سن بالای ۶۰ سال، توانایی مشارکت در مطالعه و تکمیل پرسشنامه، نداشتن بیماری‌های روانی حاد و تمایل به مشارکت در طرح از ویژگی‌های نمونه‌های پژوهش برای ورود به مطالعه بود. قبل از توزیع پرسشنامه، یک همکار پژوهشی آموزش‌دیده اهداف پژوهشی را به صورت کامل برای واحدهای پژوهشی توضیح داد و آنان نیز تمامی پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند. برای آن دسته از واحدهای پژوهشی که سواد خواندن و نوشتن نداشتند، یک همکار پژوهشی آموزش‌دیده به صورت مصاحبه‌یی حضوری به تکمیل پرسشنامه مبادرت می‌کرد.

به منظور بررسی سلامت معنوی واحدهای پژوهشی از ابزار پرسشنامه‌ی سلامت معنوی پالوتزین و الیسون^۱ استفاده شد. این ابزار پرسشنامه‌یی ۲۰ سؤالی است که پاسخ‌های آن بر اساس مقیاس لیکرت ۶ قسمتی (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) است. این مقیاس به دو گروه سلامت مذهبی و سلامت وجودی تقسیم می‌شود که هر کدام ۱۰ عبارت را شامل می‌شود و نمره‌ی ۱۰ - ۶۰ را به خود اختصاص می‌دهد. نمره‌ی کل سلامت معنوی جمع نمره‌های این دو زیرگروه است که بین ۲۰ - ۱۲۰ خواهد بود. در عبارت‌های با فعل مثبت پاسخ‌های «کاملاً موافق» نمره‌ی ۶ و «کاملاً مخالف» نمره‌ی ۱ دریافت می‌کنند و بقیه‌ی عبارت‌ها که با فعل منفی هستند، پاسخ‌های «کاملاً موافق» نمره‌ی ۱ و «کاملاً مخالف» نمره‌ی ۶ دریافت می‌کنند. مجموع نمره‌های به دست آمده را می‌توان به صورت ذیل دسته‌بندی کرد: (الف) سلامت معنوی در حد پایین: امتیاز ۲۰ - ۴۰، (ب) سلامت معنوی در حد متوسط: امتیاز ۴۱ - ۹۹ و (ج) سلامت معنوی در حد بالا: امتیاز ۱۰۰ - ۱۲۰. روایی و پایایی این ابزار در ایران بررسی؛ و ضریب پایایی آن ۰/۸۲ گزارش شده است (۱۴) و (۱۵).

^{۱)} Ellison and Palutzin spiritual health questionnaire
^{۲)} University of California, Los Angeles
^{۳)} Rucell & Fergusson

میزان احساس تنهاي در سالمدانی که سطح سلامت معنوی بالاتری داشتند، کمتر بود ($R^2=0.89$, $p=0.001$).
(جدول شماره ۲).

میانگین و انحرافمعیار سلامت معنوی و سطح احساس واحدهای پژوهشی به ترتیب $35/47\pm11/29$ و $99/39\pm9/65$ بود. بین احساس تنهاي و سلامت معنوی واحدهای پژوهشی رابطه‌ی معکوس و معنی‌داری وجود داشت؛ بدین صورت که

جدول ۲. ارتباط بین سلامت معنوی و احساس تنهاي در بین سالمدان مقیم شهر کرج

متغیرها	میانگین و انحرافمعیار	میزان R^2	ضریب تعیین مقدار احتمال
سلامت معنوی	$9/65\pm99/39$	$0/001$	$10/89$
احساس تنهاي	$11/29\pm35/47$	$-0/33$	

آزمون تحلیل واریانس نیز بین میانگین احساس تنهاي بر اساس متغیرهای تأهل و اشتغال ($p=0.05$) و در مقایسه‌ی میانگین سلامت معنوی بر اساس وضعیت تحصیلی اختلاف معنی‌داری نشان داد ($p=0.001$).

توزیع میانگین سلامت معنوی و احساس تنهاي بر اساس متغیرهای جمعیت‌شناختی در جدول شماره ۳ نشان داده شده است. آزمون تی، اختلاف معنی‌داری بین میانگین نمره‌ی احساس تنهاي بر اساس متغیر جنسیت نشان داد ($p=0.36$).

جدول ۳. توزیع میانگین و انحرافمعیار سلامت معنوی بر اساس متغیرهای جمعیت‌شناختی

جنسیت	زاد	مقدار احتمال	سلامت معنوی	مقدار احتمال	احساس تنهاي	مقدار احتمال	جمعیت‌شناختی
مرد	$12/50\pm38/17$	$0/0361$	$8/20\pm99/86$	$0/9532$	$10/12\pm99/27$		
مجرد	$8/84\pm33/25$		$9/41\pm99$	$0/8784$	$9/89\pm99/30$	$0/0223$	
تأهل	$11/31\pm35/19$		$4/50\pm100/85$	$0/6424$	$7/71\pm99/81$	$0/0013$	
بیوہ	$9/80\pm42/14$		$4/61\pm100/53$	$0/0013$	$4/61\pm100/53$		وضعیت شغلی
بیکار	$12/20/5\pm38/79$		$10/75\pm99/24$		$10/07\pm34/33$		
شاغل	$10/0/0\pm33/01$		$7/85\pm100/61$	$0/0013$	$7/85\pm100/61$	$0/1274$	
بازنشسته	$9/96\pm33/01$		$13/98\pm93/83$		$11/29\pm35/81$		وضعیت تحصیلی
زبردیپلیم	$12/69\pm36/76$		$15/0/3\pm93/63$		$12/69\pm36/76$		
دانشگاهی	$6/59\pm29/47$						

(۳) آزمون آنوا (ANOVA) اختلاف معنی‌داری نشان داد.

(۴) آزمون آنوا اختلاف معنی‌داری نشان نداد.

(۱) آزمون تی اختلاف معنی‌داری نشان داد.

(۲) آزمون تی اختلاف معنی‌داری نشان نداد.

در جامعه‌ی پژوهشی در حد متوجه است و برخی از عوامل جمعیت‌شناختی مانند جنسیت، تأهل، تحصیلات و اشتغال هر کدام می‌توانند در سلامت معنوی و احساس تنهاي در سالمدان اثر داشته باشند. علاوه‌براین، احساس تنهاي در سالمدانی که سلامت معنوی بالاتری داشتند، کمتر بود. نگاه سالمدان در دوره‌ی پیوی نسبت به زمان‌های دیگر متفاوت است، زیرا از یک سو تفکر انتزاعی و اخلاق در بالاترین سطح و از سوی دیگر محدودیتها و محرومیتها توجه به معنیوت را برای کسب آرامش بیشتر نمایان می‌کند. ارتباطات اجتماعی و معنوی و همچنین عضویت در گروه‌هایی که رفتارهای معنوی را ترویج می‌دهند، در کنار عبادات‌های فردی

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس آمارهای رسمی، جمعیت سالمدان کشورمان در حال افزایش است و لازم است برای حفظ و ارتقای سلامت سالمدان برنامه‌ریزی‌هایی صورت گیرد. سلامت معنوی یکی از جنبه‌های مهم سلامت در سالمدان است که می‌تواند تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار گیرد. احساس تنهاي یکی از گسترده‌ترین مشکلات عاطفی و روانی در سالمدان است (۱ - ۴). از این‌رو، پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه‌ی بین احساس تنهاي و سلامت معنوی در سالمدان صورت گرفته است.

نتایج این پژوهش نشان داده که میانگین سطح سلامت معنوی

همچنین از دلایل پایین‌بودن احساس تنهایی سالمدان این است که احتمالاً افرادی در خانواده وجود دارند که برای سالمدان وقت کافی می‌گذارند و با وی همدلی می‌کنند و هم‌صحبت می‌شوند و به حرف‌های او گوش می‌دهند (۸ و ۱۶).

پژوهش‌ها نشان داده است که معنویت با احساس تنهایی ارتباط دارد و می‌تواند بر کاهش احساس تنهایی مؤثر باشد. سالمدان از ارتباط با خدا و عبادت، به مثابه‌ی شیوه‌ی رویارویی با احساس تنهایی استفاده می‌کنند (۶-۹). هروی و همکاران در پژوهشی که به تجربیات سالمدان از پدیده‌ی احساس تنهایی پرداخت، نشان دادند که از نظر سالمدان، احساس تنهایی پدیده‌ی رنج‌آور و دردنگ است که در نتیجه‌ی فقدان‌های موجود در زندگی بروز می‌کند و سالمدان با ایجاد ارتباط با خدا و یادآوری خاطرات گذشته می‌کوشند با این پدیده رویارویی کنند (۱۸).

در مجموع می‌توان چنین گفت که بر اساس مطالعه‌ی حاضر، سلامت معنوی عامل مهمی در کاهش انزوا و احساس تنهایی سالمدان است. برنامه‌ریزی در جهت حفظ و ارتقای سلامت معنوی سالمدان می‌تواند نقش مهمی در ارتقای سلامت همه‌جانبه‌ی آنان داشته باشد.

این پژوهش دارای محدودیت‌هایی هم بود از جمله: ۱) فقط سالمدان سالم وارد این مطالعه شدند و ۲) بسیاری از سالمدان مقیم مراکز سالمدانی هستند، ولی وارد این مطالعه نشده‌اند. بنابراین انجام مطالعات جامع‌تر در این زمینه به پژوهشگران پیشنهاد می‌شود.

قدرتمندی

از تمامی عزیزانی که در این پژوهش با نویسنده‌گان همکاری داشته‌اند و همچنین از همکاری صمیمانه‌ی مدیران و کارکنان مرکز خدمات درمانی البرز شهر کرج تشکر و قدردانی می‌شود.

تضاد منافع

نویسنده‌گان مقاله هیچ‌گونه تضاد منافعی درباره‌ی این پژوهش ندارند.

References

1. Hosseinzadeh K. Principles of Community Health Nursing Internship. Qazvin (Iran): Minoodar Publications; 2016.(Full Text in Persian)
2. Hosseinzadeh K. Community health Nursing.

به رشد معنویات سالمدان کمک می‌کند و همچنین سالمدان با امیدواری و افزایش روابط دینی و معنوی می‌توانند زندگی بهتری داشته باشند.

تفق‌آبادی و همکاران و نیز چن^{۱)} و همکاران در پژوهش‌های جداگانه‌یی به تبیین نقش سلامت معنوی در سالمدان پرداخته‌اند (۴ و ۵). در تبیین این مسئله می‌توان به بافت فرهنگی و مذهبی کشور اشاره کرد. از میان نهادهای اجتماعی، نهاد مذهبی برای مردم ایران همواره دارای اهمیت ویژه‌یی بوده است. این افراد به معتقدات مذهبی بسیار پایین‌داشتند. اهمیت بسیار زیاد آنان به مبانی دینی همچون نماز، روزه، حج و برگزاری مراسم‌های مذهبی بیانگر این موضوع است. پرداخت مالیات‌های اسلامی بین بازرگانان، کاسپ‌کاران و بازاریان نیز اهمیت خاصی داشته و دارد. از دیگر مساجد در سطح شهر و اینکه در هر کوی و بروز و محله‌یی مسجد و حسینیه‌یی وجود دارد نیز مصدق این امر است.

معینی و همکاران نیز در مطالعه‌ی خود ضمن تأکید بر نقش مذهب در سلامت معنوی سالمدان، به این نتیجه رسیدند که معنویت پیش‌بینی‌کننده نیرومندی برای احساس آسایش است و در بین افراد بهویشه سالمدان، آن هم در بستری معتقد و مذهبی، موضوعی درونی‌شده است و موجب اطمینان و افزایش احساس آسایش سالمدان می‌شود (۷).

در تبیین پایین‌بودن سطح احساس تنهایی سالمدان می‌توان بیان داشت که احتمالاً این سالمدان تعاملات بیشتری با محیط و خانواده‌های خود داشتند و احساس تنهایی کمتری را تجربه کردند. زنجیران و همکارانش در مطالعه‌ی خود به نتایج مشابهی دست یافتند (۱۷). تعامل با دوستان و به میزان کمتر با همسایگان، موجب کاهش احساس تنهایی و افزایش روحیه می‌شود. این تعاملات بین دوستان می‌تواند سال‌خوردگانی را که قادر نیستند زیاد بیرون بروند، در کنار رویدادهای دنیای بزرگ‌تر نگه دارد. دوستان می‌توانند تجربیاتی را به وجود آورند که سال‌خوردگان شاید به تنهایی قادر به ایجاد آنها نباشند. سال‌خوردگانی که ضعف سلامتی دارند و از طریق تماس تلفنی و رودررو رابطه‌ی خود را با دوستان خود حفظ می‌کنند، از سلامت روانی بهتری برخوردارند. همین‌طور، وقتی که خویشاوندان نزدیک می‌میرند، دوستان می‌توانند با حمایت اجتماعی، فقدان آنها را جبران کنند. این سالمدان موفق کسانی هستند که با رشد، شادابی و تلاششان بر ضعف‌های جسمانی، شناختی و اجتماعی غلبه می‌کنند (۵ و ۱۷).

Qazvin (Iran): Minoodar Publications; 2016.(Full Text in Persian)

3. Abazari P, Jafari TA, Sabzghabaee AM. How much elderly people of Isfahan are adherent to their drug therapy regimens? Journal of education and health promotion. 2017;6.

4. Taghiabadi M, Kavosi A, Mirhafez SR, Keshvari M, Mehrabi T. The association between death anxiety with spiritual experiences and life satisfaction in elderly people. Electronic physician. 2017;9(3):3980.

5. Chen YH, Lin LC, Chuang LL, Chen ML. The Relationship of Physiopsychosocial Factors and Spiritual Well-Being in Elderly Residents: Implications for Evidence-Based Practice. Worldviews on Evidence-Based Nursing. 2017.

6. Chafjiri RT, Navabi N, Shamsalinia A, Ghaffari F. The relationship between the spiritual attitude of the family caregivers of older patients with stroke and their burden. Clinical Interventions in Aging. 2017;12:453.

7. Moeini M, Sharifi S, Kajbaf MB. Effect of Islam-based religious program on spiritual wellbeing in elderly with hypertension. Iranian journal of nursing and midwifery research. 2016;21(6):566.

8. Wu L-F, Yang S-H, Koo M. Psychometric properties of the Chinese version of Spiritual Index of Well-Being in elderly Taiwanese. BMC geriatrics. 2017;17(1):3.

9. Landeiro F, Barrows P, Musson EN, Gray AM, Leal J. Reducing social isolation and loneliness in older people: a systematic review protocol. BMJ open. 2017;7(5):e013778.

10. Zhang D, Yang Y, Sun Y, Wu M, Xie H, Wang K, et al. Characteristics of the Chinese rural elderly living in nursing homes who have suicidal ideation: A multiple regression model. Geriatric Nursing. 2017.

11. Andrew N, Meeks S. Fulfilled preferences, perceived control, life satisfaction, and loneliness in elderly long-term care residents. Aging & mental health. 2016;1-7.

12. Ryder E. From togetherness to loneliness: supporting people with dementia. British journal of community nursing. 2016;21(9).

13. Shiota A, Tadaka E, Okochi A. Loneliness and related factors among people with schizophrenia in Japan: a cross-sectional study. Journal of psychiatric and mental health nursing. 2016;23(6-7):399-408.

14. Aktürk Ü, Erci B, Araz M. Functional evaluation of treatment of chronic disease: Validity and reliability of the Turkish version of the Spiritual Well-Being Scale. Palliative & Supportive Care. 2017;1-9.

15. Tang W-R, Kao C-Y. Psychometric testing of the Spiritual Well-Being Scale—Mandarin version in Taiwanese cancer patients. Palliative & supportive care. 2017;15(3):336-47.

16. Russell DW. UCLA Loneliness Scale (Version 3): Reliability, validity, and factor structure. Journal of personality assessment. 1996;66(1):20-40.

17. Zanjiran S, Keyani L, Zare M. The Effectiveness of Group Logotherapy on the Sense of Loneliness of Elderly Women Resident in Nursing Home. JSR. 2015;16(3):60-7. (Full Text in Persian)

18. Heravi Karimloo M, Anoosheh M, Foroughan M, Sheykhi MT, Hajizade E, Maddah SB, et al. Loneliness From the Perspectives of Elderly People: A Phenomenological Study. Iranian Journal of Ageing. 2008; 2(4):410-20.(Full Text in Persian)